

Udtalelser, der forelaa fra den kommanderende General og fra dem, der lede Øvelserne, og som have den bedste Indsigt i, hvad der udfordres til dem. Der var den Gang Tale om at afftaa en 10 Tdr. Land af det sydvestlige Hjørne af Nørrefælled, altfaa i Nærheden af den saakaldte Charlottetage; men selv paa dette affides liggende Sted kunde man ikke afgive noget af Øvelsespladsen. Det forholder sig nemlig saaledes, at man skal til Øvelsesplads have ikke blot et vist Pladeindhold, som de enkelte Afdelinger kunne bruge til deres Øvelser, men Pladsen maa tillige have en vis bestemt Form og Dimensioner i alle Retninger, for at man paa en tilfredsstillende Maade der skal kunne anstille de Øvelser, som Nutiden fordrer. Det ligger i, at de nyere langt rækkende Skydevaaben medføre, at naar et Regiments enkelte Dele ere udviklede til Fægtning, som det ster ved Øvelserne, maa der være saa stor Afstand mellem Skyttekæden, Understøttelsestropperne, Hovedstyrken, Reserven o. s. v., at man skal have en meget lang Linie. Derfor foreslaa Fællederne allerede nu næsten ikke dertil. Man har tidligere til en saadan Udvikling, som jeg her har antydet, kunnet nøjes med Afstanden fra Blegdamsvejen til Store Vibenshus, det er den længste Dimension paa den ene Fælled, men i den nyere Tid er man nødt til at gaa fra Lille Vibenshus, som ligger ved den nordøstlige Del af Østre Fælled, til den sydvestlige Del af Blegdamsfælleden, og vilde man midt her imellem paa Nørrefælled tage 35 Tdr. Land med Façade til Nørre-Allé fra, vilde man kun faa den halve Linie til at udvikle sig paa. Jeg kan derfor forud paa det bestemteste sige, at man fra Krigsministeriets Side maatte modsætte sig en Fordring i denne Retning, og jeg tror derfor ikke, at man i et Udvalg skal begynde med en Underjøgelse heraf; det vilde være at spille Tiden, thi det vilde ganske sikkert ikke kunne lede til noget. Jeg skal fatte mig i Korthed, idet jeg ganske slutter mig til de Udtalelser, den højtærede Kultusminister er fremkommen med med Hensyn til det økonomisk fordelagtige, der ligger i en Udvikling af vore Garniseringsforhold, som er paataent, og som navnlig er antydet i Motiverne til Lovforslaget om Gardehusarkasernebygningen i 1888. Det vil deraf ses, at man vil kunne vinde ret betydelige økonomiske Resultater ved at gennemføre dette, og det ligger ganske simpelt deri, at det er økonomisk fordelagtigt, at Militæretaten afsiger meget kostbare Grunde i Nærheden af Byens Centrum og lader sig nøje med mindre kostbare

Grunde i Udlandet af Byen. Man kan blot tage f. Eks. en saadan Grund som Garderlaserne, som ligger ved den store Eksercerplads nede ved Rosenborg. Det er en overordentlig dyr Grund for en Kaserne. Ved at tage Øvelsesplads udenfor Byen, ude paa Kristianshavns Fælled f. Eks., vilde man vinde et ret betydeligt Overskud, ikke at tale om, naar man kom ind paa Uthytning af de militære Afdelinger i Kastellet og Udbytning af Kastellet i andre Djemed. Jeg kan derfor ikke se, at der er noget i Vejen for, at denne Sag knyttes sammen med disse Kasernebygninger. Det forekommer mig, at det er saaledes indrettet, at man slaar to Fluer med eet Smæld, og man faar tilsidt en Del Penge i Kassen, og mere kan man dog ikke forlange.

Scharling: Da jeg desværre var forhindret fra at overvære Begyndelsen af denne Forhandling og navnlig fra at høre den ærede første Tale, skal jeg indskrænke mig til nogle korte Bemærkninger, særlig til, hvad der fremkom fra det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Valokreds (Tauber). Uden at komme ind paa Sagen i dens Helhed, skal jeg blot bemærke, at det forekommer mig, at de Forandringer, som Lovforslaget er undergaaet siden sidste Samling, ere lige saa mange Forbedringer. Sagen foreligger lidt mindre kompliceret og lettere overskuelig end i det forrige Forslag. Naar det er foreslaaet at strække Bygningens Opførelse over en længere Tid, betragter jeg ogsaa dette som i og for sig rigtigt. Jeg anter det fra et alment Synspunkt for lidet heldigt, om man ved altfor forcerede offentlige Byggearbejder, som ere koncentrerede paa kort Tid, drager en betydelig Mængde Arbejdere til Kjøbenhavn, som det derefter senere hen vil blive vanskeligt at skaffe Beskæftigelse og Underhold til, og da dette ikke er det eneste større offentlige Byggearbejde, som der for Tiden er Tale om, tror jeg, det er ganske onskeligt at strække det over nogen længere Tid, end der tidligere var foreslaaet, saa meget mere, som den højtærede Minister vistnok har fuldstændig Ret i sin Betragtning, at den tidligere opførte Tid dog faktisk vilde vise sig for kort til Gennemførelsen. Jeg betragter ligeledes Bestemmelsen i § 2 om Pengenes Tilvejebringelse ved Laan som fordelagtig. Det maa erindres, at hvad det her drejer sig om, er et Byggeforetagende, som til dels skal udføres for det Bærvi, der stikker i de nuværende Bygninger og Grunde, som altfaa først vil kunne frigøres, naar de nye Bygninger ere færdige. Hvad der er Tale om,